

Obsah

Úvod	str. 7—16
I. ANEŽČINY ZÁSNUBY V POLITICE PŘEMYSLA I.	str. 17—33
Charakteristika vlády Přemyslovy. Jeho rodinné poměry. Rozhodnutí Přemyslova rozvodového procesu ve prospěch druhé jeho manželky Konstancie, matky Anežčiny. Anežčino narození. Její první léta v Praze, v klášteře třebnickém ve Slezsku a v klášteře doksanském. Zasnoubení Anežčino se synem císaře Fridricha II. Jindřichem. Pobyt její na dvoře rakouského vévody Leopolda. Přemysl a Ludvík Bavorský pokoušejí se odstranit překážky Anežčina sňatku, vzniklé za nepřítomnosti císařovy v Německu jednáním místodržitelské vlády o sňatek Jindřicha VII. s Isabelou Anglickou. Jindřich VII., získán Přemyslovi nepřiznivou stranou v Německu, odpírá si vzítí Anežku. Obratnost Leopolda Babenberského. Kurie i císař dávají souhlas k sňatku mezi Jindřichem VII. a Markétou, dcerou Leopolda Babenberského. Anežka se vrací do Prahy. Nový plán sňatku Anežčina s králem anglickým Jindřichem III. Jednání mezi Přemyslem I. a Jindřichem III. přerušeno nabídkou Fridricha II. Smrt Přemyslova. Jindřich VII. pomýšlí na rozvod s Markétou Babenberskou a na návrat k první své snoubence Anežce České. Fridrich II. dává vzniknout novým nadějím na sňatek mezi ním a Anežkou Přemyslovnou. Rozhodnutí Anežčino vstoupiti do řádu.	
II. ZALOŽENÍ KLÁŠTERA NA FRANTIŠKU.	str. 34—40
Dvůr Václava I. Postavení ženy ve společnosti a význam její v kulturních snahách dobových. Zásluhy kněžen spjatých s rodem Přemyslovců o vznik nových klášterů a o rozkvět stavitelství. Zbožné sklony příslušnic Anežčina rodu. Václav I. daruje Anežce pozemek k postavení kláštera. Její matka Konstancie a bratr Přemysl věnují statky špitálu, který Anežka založila pro chudé a nemocné. Příchod vlašských sester řádu sv. Damiána z Tridentu. Anežka přijímá závoj nevěsty Kristovy.	
III. O MINORITSKOU ŘEHOLI.	str. 41—66
Počátky řádu Menších bratří. Odlišný vývoj ženské větve řádové. Sv. František a sv. Klára. Kardinál Hugolin dává stoupenkám sv. Fran-	

tiška pravidla a kurie předpisuje jim řeholi sv. Benedikta. Důsledky těchto ustanovení pro další vývoj řádu sv. Damiána. Anežka poznává původní učení Františkova a zásady, na nichž byl založen první konvent jejího řádu. První list sv. Kláry. Anežčiny počáteční snahy o provádění zásady naprosté chudoby v jejím klášteře. Kurie vyhovuje Anežčině žádosti, aby statky darované jejím účelům byly připsány v majetek špitálu, zároveň však rozhoduje, aby špitál se vším svým vlastnictvím se stal majetkem Anežčina kláštera. Anežka poznává, že zásada naprosté chudoby, jakož i jiné články Františkova učení nebyly pojety do pravidel ženské větve řádové, proto podává Řehoři IX. návrh změny řehole. Druhý list sv. Kláry souvisí s Anežčinými reformními snahami. Anežka dosahuje toho, že naprostá chudoba je jejímu klášteru kurií mlčky schválena. Třetí list Klárin. Kurie vydává písemné potvrzení výsady naprosté chudoby pro Anežčin klášter, Anežčinu žádost o změnu řehole i její návrh však zamítá. Důvody záporného stanoviska kurie k Anežčiným reformním snahám. Anežčino úsilí o dosažení některých změn v řeholních pravidlech za pontifikátu Innocence IV. Neuspokojivý výsledek. Vliv Anežčinyh snah v řádu damianitek. Sv. Klára dosahuje pro svůj řád potvrzení řehole, odpovídající duchu základních minoritských zásad. Anežka přijímá tuto řeholi pro svůj klášter.

IV. MĚLA ANEŽKA VLIV NA POLITICKÉ VZTAHY

VÁCLAVA I. KE KURII? str. 67—80
Osobnost Václavova a jeho poměr k sestře. Václav I. stoupencem Fridricha II. Kurie se snaží získat Václava k změně politické příslušnosti, ale odmítá žádost jeho sestry, kterou král podepřel zvláštním doporučením. Václavův příklon k proticísařské politice kuriální není výsledkem osobních vlivů z jeho okolí, nýbrž je diktován jeho plánem stran dědictví rakouského. Opětne odpadnutí Václavovo od papežské strany v říši. Papežský agitátor Albert Behaim snaží se o znovuzískání českého krále pro zájmy kurie, působením na nejbližší jeho rádce. Žádá, aby papež vyslyšel ve všem sestru královu Anežku. Neúspěch snah Albertových. Papež se snaží užiti Anežčina vlivu na českého krále v otázce obsazení olomouckého biskupství. Odboj Přemyslův a jeho smíření s otcem v klášteře na Františku. Poslední snahy Václavovy o podporu Anežčinyh zájmů.

V. RŮST ANEŽČINA ŠPITÁLU KŘÍŽOVNÍKŮ

S ČERVENOU HVĚZDOU. str. 81—88
Rozdělení špitálu a kláštera. Špitální bratrstvo přijímá řeholi sv. Augustina a přestává podléhat minoritskému vedení. Anežčiny zásluhy o vznik a vzrůst špitálního jmění. Vznik nových špitálů, podléhajících pražskému konventu. Znamení špitálu — pozdější odznak řádový. Pro-

niknutí českých křižovníků do Slezska. Trvalé usídlení pražského konventu křižovníků při vyústění Juditina mostu. Stavební vývoj kláštera na Františku a Anežčina přímá účast na vzniku komplexu klášterních budov. Význam kláštera ve 13. století.

VI. LEGENDA. str. 89—98

Pojetí světecké postavy v díle gotického malíře a gotického legendisty. Klášterní prostředí v legendě. Legendistovy postřehy ze skutečnosti zachycují v náhodných zmínkách dějiště Anežčina života. Anežčin poměr k rodu Přemyslovců a její tradice v královském rodě, jak se odráží v legendě. Smrt Anežčina v popisu legendistově a ohlas její v dobových kronikách. Závěr.

POZNÁMKY. str. 99—127

DOSLOV. str. 129—130